

1. "Kochaj Boga, szerz Królestwo Chrystusowe w swojej duszy, w swej rodzinie i swym środowisku".

-

Kochać Boga

Bóg powinien być największą wartością dla chrześcijanina.

Kochać kogoś to:

- chcieć przebywać z nim często - częsta Msza Św. nie tylko niedzielna, świąteczna,
- powierzyć swe problemy i radości,
- wierzyć w Boga i Bogu! - ufać Mu,
- starać się tak żyć, aby maksymalnie eliminować grzech i złe przyzwyczajenia - to zasmuca osobę, która nas kocha,
- umieć poświęcać siebie, coś jest nam drogie; umieć rezygnować,
- rozumieć sens cierpienia.

-

Szerzyć Królestwo Chrystusowe

a. W swojej duszy:

- Życie sakramentalne: regularna spowiedź, pełne uczestnictwo we Mszy Św.

- pogłębienie wiary (homilie, rekolekcje, dni skupienia),

- poszerzenie wiedzy religijnej (czytanie Pisma Św., książek religijnych, uczęszczanie na katechezy dla dorosłych, wykłady, wyjaśnianie wątpliwości przez zapytanie osoby kompetentnej np. kapłana).

b. W swojej rodzinie:

- dawanie właściwego przykładu,

- życie według zasad,

- konsekwencja (np. wcielanie w życie mądrości zawartej w Piśmie Św., Dekalogu),

- dialog na tematy religijne, moralności, etyki, wyjaśnianie wątpliwości,

- wspólne uczestnictwo we Mszy Św., nabożeństwach, wspólne przeżywanie świąt,
 - kultywowanie tradycji,
 - szeroko rozumiana miłość osób bliskich (szacunek, życzliwość, pomoc, zrozumienie, wyrozumiałość),
 - czynny udział w życiu domowym (obowiązki codzienne).
- c. W swoim środowisku:
- dawanie dobrego przykładu (pewne rzeczy nie przystają KSM-owiczom), nie schodzenie poniżej pewnego poziomu,
 - dyskretne i prawidłowe napominanie,
 - mówienie innym o Chrystusie,
 - umożliwianie innym poszerzania wiedzy,
 - umożliwianie innym pogłębiania wiary,
 - zapoznavanie się z dokumentami Kościoła, szczególnie kierowanymi przez Papieża do młodych,

- konsekwentne trwanie w swoich poglądach, przekonaniach, postawach.

d. W swojej Ojczyźnie.

2. "Służ czynnie Kościołowi i Ojczyźnie".

Kochać Kościół, którego integralną częścią jesteśmy, oznacza:

- czynne uczestnictwo w nabożeństwach,

- podejmować inicjatywy Kościoła tak na rzecz społeczności, jak i w celu podniesienia rangi Kościoła, stawać w obronie Kościoła kierując przeciwników do Boga,

- dawać dobre świadectwo słowem i postępowaniem.

Służyć Ojczyźnie możemy m.in.:

- poprzez kultywowanie tradycji narodowej,

- czynne uczestnictwo w tworzeniu kultury narodu,

- wychowywanie siebie w szacunku dla dóbr kultury i tradycji narodowej, umożliwienie innym kontaktu z dobrym słowem, muzyką, rozrywką,
- czynienie wysiłku w celu kształtowania w sobie miłości do Ojczyzny,
- położenie nacisku na dbałość o poziom wiedzy własnej i w miarę możliwości umożliwienie innym jak najpełniejszego dostępu do jej źródeł,
- podejmowanie inicjatyw gospodarczych w celu pomnożenia majątku narodowego i zapewnienia sobie oraz współobywatelom lepszych warunków egzystencjalnych.

3. "Kształć swój umysł, swą wolę, swe serce".

Kształtować swój umysł - to podwyższać swoją wiedzę naukową, zainteresowanie problemami swojej Ojczyzny, a także wiedzy religijnej poprzez czytanie książek i prasy katolickiej, oglądanie filmów o treści religijnej, o wartościach moralnych.

Kształcić swoją wolę - to dotrzymywać danego słowa; być punktualnym; to umiejętność odmawiania sobie przyjemności dla Chrystusa (np. post w piątek) i dla ludzi; to być stanowczym, pracowitym (najpierw obowiązek, potem przyjemność). Kształcić serce - to być wrażliwym na potrzeby innych; być wyrozumiałym; pomagać najbliższym w domu; przebaczyć błędy; wyciągnąć przyjazną dłoń; przeproszać za swoje błędy.

4. "Sznuj swą godność, bądź prawy i czysty".

Jesteś najważniejszy dla Boga, bo On ukochał cię aż do śmierci na krzyżu. Przynależność do Boga i Kościoła nadaje ci godność dziecka Bożego i Chrześcijanina. Członek KSM ze szczególną troską pielęgnuje tę godność poprzez właściwe słowa i czyny. Dzisiejszy świat proponuje wiele zdobyczy cywilizacji, których celem jest rozchwiać i zniszczyć twoją osobowość, ciało i psychikę. Sugestywnie propagowane są cele materialne, za które płacisz swoją godnością. Członek KSM ma być człowiekiem prawym. Nie czyni on nic, co byłoby niezgodne z jego sumieniem i wartościami, którym chce być wierny.

Nie wybiera niczego, co jest sprzeczne z nauką Jezusa Chrystusa. Czystość ciała i umysłu, atakowana przez prasę i telewizję jest wartością twojej osoby. Czuwaj nad swoimi myślami, odruchami, zmysłami, abyś nie rozmył swojej energii na szkodę sobie i innym, ale oddał ją Bogu, rodzinie i Ojczyźnie.

5. "Pracuj chętnie, cudzą pracę szanuj, dąż do sprawiedliwości społecznej".

Jeżeli ktoś deklaruje się, że chce zostać członkiem KSM, to musi wiedzieć, że KSM, to ciężka praca zarówno fizyczna, jak i intelektualna. Ważnym aspektem jest też praca nad sobą, aby wiernie służyć Bogu i Ojczyźnie.

-

Pracować chętnie

- pracować nad sobą (udoskonalanie siebie, samowychowanie wewnętrzne, duchowe)

- KSM-owicz musi czynnie włączać się we wszelkie akcje organizowane przez oddział czy koło KSM. Nie może odcinać się od pracy, a wręcz przeciwnie, ma ona dawać mu satysfakcję.

-

Cudzą pracę szanować

- szanować to, co inni chcą mi przekazać (myśli, wartości),

- szanować wszelkie dobra materialne stwarzane przez innych,

-

Dążyć do sprawiedliwości społecznej

Gdziekolwiek KSM-owicz się znajdzie musi swoją postawą zapewnić bezpieczeństwo i oparcie w trudnych niepewnych sytuacjach. Musi być rozjemcą, stróżem prawa i sprawiedliwości.

KSM-owicz w myśl hasła "Służyć Bogu i Ojczyźnie" musi umieć rozwiązać każdy problem, który zaistnieje między jakimiś grupami społecznymi.

6. "Szerz chrześcijańską kulturę życia. Bądź uprzejmy, koleżeński, pomagaj chętnie bliźnim".

Grzeczność i uprzejmość charakteryzuje dojrzałego chrześcijanina, który nie ma rozchwianej osobowości, ale w każdej sytuacji potrafi się znaleźć i uszanować innych ludzi.

7. "Obowiązki spełniaj sumiennie, bądź karny i posłuszny".

Każdy ma pewne obowiązki - jeden mniejsze, inny większe. Aby wszystko zazębiało się, muszą one być sumiennie spełniane, tzn. dokładnie, tak jakby dla kogoś najważniejszego. Nie unikaj obowiązków w domu, w szkole, w swoim środowisku. Staraj się być odpowiedzialny nie tylko za siebie, ale i za oddział, parafię, diecezję - Polskę. Dobrze spełnione dają satysfakcję. Musisz pracować na najwyższym poziomie, na jaki cię stać. Masz do dyspozycji ludzi, którzy ciągle ci pomagają: rodziców, nauczycieli, księży, wychowawców. Mają oni dużą wiedzę i doświadczenie. Nie lekceważ ich, lecz naucz się słuchać i czerpać z ich doświadczenia. Praca zbiorowa w organizacji wymaga karności, gdy jej nie ma, marnują się siły członków i środki, następuje frustracja kierownictwa. Podstawą dobrego wykonania zadania jest sumienność i punktualność.

8. "Dbaj o zdrowie i sprawność fizyczną, uprawiaj ćwiczenia fizyczne, nie używaj napojów alkoholowych".

"W zdrowym ciele, zdrowy duch". KSM-owicz musi być silny i duchem i ciałem, ma być zahartowany, nie poddawać się przeszkodom. Ociężałość, lenistwo źle wpływają na samopoczucie i psychikę, powodują niezadowolenie. Masz zapanować nad swoim ciałem. Codziennie znajdź czas na ćwiczenia ruchowe. Nie zaniedbuj zawodów sportowych swojej diecezji, koła. Znajomość zasad dobrego wychowania jest znakomitą pomocą w poruszaniu się między ludźmi, a wysoki stopień odpowiedzialności stawia cię w gronie ludzi wiarygodnych, obowiązuje cię kultura godnego i honorowego zachowania się. Twoim celem jest też zupełna wstrzeźliwość od szkodliwych używek.

9. "Bądź gospodarny, oszczędny, cudze dobro szanuj".

Polska potrzebuje dzisiaj dobrych "gospodarzy". Budujemy nasze państwo po wielu latach rabunkowej gospodarki. Ucz się gospodarować mądrze swoimi pieniędzmi i staraj się je jak najlepiej "zainwestować".

10. "Bądź stały w przekonaniach i wytrwały w działaniu, pogodę ducha nieś w swe otoczenie".

Członek KSM jest chrześcijaninem. Źródłem jego działania jest nauka Kościoła i Pismo Św. Są to fundamenty, na których powinien się opierać i którymi winien się kierować w codziennym swym życiu. Jego przekonania winny być jednoznaczne i stałe, tzn. powinien mieć swoje zdanie zgodne z nauką Kościoła w różnych sytuacjach życiowych i w razie potrzeby powinien je obronić. Nie może być „chorągiewką na wietrze”, która zmienia się z każdą chwilą w zależności, z której strony zawieje wiatr. Każde działanie wymaga czasu, dlatego też potrzebna jest wytrwałość, cierpliwość w dążeniu do osiągnięcia zamierzonego celu. Nie powinien poddawać się i załamywać w razie niepowodzeń, lecz wytrwale podejmować próby do realizacji celu. Powinien być optymistą niosącym pogodę ducha innym ludziom, pomagać im i wspierać w trudnych chwilach i kłopotach oraz rozwiązywać wspólnie z nimi ich i swoje problemy.